

ЗУСТРІЧ ВИПУСКНИКІВ ВЕТЕРИНАРНОГО ФАКУЛЬТЕТУ 1975 РОКУ

Ше зі студентських років всі ми відчували глибоку повагу і вдячність до наших учителів – викладачів Львівського зооветеринарного інституту (нині – Львівський національний університет ветеринарної медицини імені С. З. Гжицького), які сіяли в наших юних серцях добре, розумне й вічне. Вони навчили нас любити свою професію, поважати досвід старших, цінувати й робити добро. Скільки цікавого, корисного, нового ми дізналися! А як багато відкриттів для себе зробили за час спілкування з ними. Наші вчителі надихали й благословляли нас на щасливу долю, щиро бажаючи, щоб ми реалізували свої знання, здібності, знайшли улюблену роботу. І щонайголовніше – були людьми не лише високоосвіченими, культурними, а й патріотами! Вони ж прищеплювали нам любов до Батьківщини. І ніколи не забували, що успіх приходить до тих, хто щиро вірить у свою світлу мрію та сумлінно й наполегливо працює для її здійснення. В інституті були добре налагоджені навчальний процес, культурно-масова і спортивно-виховна робота.

Ми, випускники ветеринарного факультету 1975 року, пишаємося нашими викладачами, низько вклоняємося живим і пам'ятаємо тих, хто відійшов у вічність. Усім педагогам вдячні за велику життєву науку й доброту. Завдяки їх мудрості й далекоглядності, лагідності й терпимості, працелюбності й патріотизму, натхненню до праці, любові до навколишнього світу, іскри до творчості наш університет є неоціненною скарбницею духовності й освіченості.

Хочемо розповісти про фаховий доробок 167 випускників Львівського зооветеринарного інституту 1975 року на ниві ветеринарної медицини за 40 років праці на виробництві.

За цей час сім колишніх студентів були удостоєні почесного звання «Заслужений працівник ветеринарної медицини, науки і техніки та сільського господарства України» (В.О. Величко, Р.В. Войнаровський, М.В. Козак, І.Я. Коцюмбас, З.В. Крушельницький, Б.М. Куртяк, Б.М. Олійник). Один випускник (Г.В. Дроник) став академіком НААН, два (І.Я. Коцюмбас, Р.С. Федорук) – членами-кореспондентами НААН; вісім (В.О. Величко, Д.Ф. Гуфрій, Г.В. Дроник, Я.В. Кісера, Г.І. Коцюмбас-Йонич, І.Я. Коцюмбас, Б.М. Куртяк, Р.С. Федорук; подав до захисту докторську дисертацію О.Л. Тішин) – докторами ветеринарних наук; вісім (В.О. Величко, Д.Ф. Гуфрій, Г.В. Дроник, Я.В. Кісера, М.В. Козак, Г.І. Коцюмбас-Йонич, І.Я. Коцюмбас, Р.С. Федорук) – професорами; дев'ять (М.В. Козак, С.П. Кот, Б.Б. Кружель, С.М. Макарова, В.П. Марциновський, Ю.І. Остап'юк, М.С. Рожко, О.Л. Тішин, І.В. Скорохід) – кандидатами наук; п'ять (С.І. Кабанець, С.П. Кот, Б.Б. Кружель, В.П. Марциновський, Ю.І. Остап'юк) – доцентами; шість (В.О. Величко, Б.М. Куртяк, С.М. Макарова, М.С. Рожко, О.Л. Тішин, І.В. Скорохід) – старшими науковими співробітниками; п'ять (Р.В. Войнаровський, С.П. Калабішка, З.В. Крушельницький, В.С. Таравський, О.В. Хирівський) – магістрами ветеринарної медицини.

Директорами інститутів призначалися Г.В. Дроник, І.Я. Коцюмбас, В.О. Величко; заступниками директорів Інституту – В.О. Величко, Р.С. Федорук. Професор Д.Ф. Гуфрій виконував обов'язки декана ветеринарного факультету, на цю ж посаду обирали й професора М.В. Козака.

О.О. Кінах тривалий час працював головою Сокальської державної адміністрації. Два випускники курсу очолювали обласні управління ветеринарної медицини: З.В. Крушельницький – Тернопільської області, Б.М. Куртяк – Львівської. І.М. Угрин був заступником начальника управління житлово-комунального господарства з ветеринарних питань, начальником ветеринарного відділу медицини Львівської міськради, З.С. Романович – заступником начальника Закарпатського обласного управління ветеринарної медицини.

Чотирьох однокурсників (С.П. Калабішку, О.О. Кінаха, З.В. Крушельницького, Б.М. Куртяка) обирали народними депутатами обласних рад різного скликання.

Начальниками районних управлінь ветеринарної медицини призначалися В.П. Боднарчук, Р.В. Войнаровський, З.Й. Гурський, В.М. Данилюк, Д.П. Дворський, А.Я. Котюк, І.В. Петрук, Ю.О. Чонка, С.П. Калабішка, С.В. Михальчук, А.О. Окаєвич, Ю.В. Сенчина); заступниками начальників районних управлінь ветеринарної медицини – В.П. Бутинський, А.О. Окаєвич, Р.Д. Близнюк, З.Й. Гурський, А.Я. Котюк, І.В. Петрук; директорами районних державних лабораторій ветеринарної медицини – М.К. Губко, М.Я. Костракевич, Б.В. Степняк, І.О. Тимик, В.С. Таравський (також Івано-Франківської обласної).

На цей час у державних лабораторіях ветеринарної медицини різного рівня працюють З.П. Гуфрій-Домінік, Б.М. Олійник. Лікарями дільничних лікарень державної ветеринарної медицини працювали В.П. Бокало, М.І. Герон, В.М. Гудз, З.В. Кливак, Т.С. Мисько, Т.П. Наконечна; у системі виробничо-комерційної корпорації «Укрзооветпромстач» – В.М. Алексович, Є.В. Басараб, З.П. Гаврилець, І.І. Дунець. Працюють ветеринарними лікарями-провізорами у приватних аптеках О.Т. Кендзьор, І.С. Павлюк-Оршак, С.С. Федорук-Гавроняк. Відкрили приватні ветеринарні аптеки П.В. Вихованець, М.П. Дворська-Долішня, С.П. Калабішка, О.В. Хирівський. Стали приватними підприємцями Г.С. Атаманюк, А.М. Хімінець.

Крім того, лікарями ветеринарної медицини в міністерствах оборони України і Росії трудилися І.В. Вівчар, С.І. Кабанець, В.А. Лазаренко, Н.М. Стуброва; лікарями транспортної та прикордонної служб державної ветеринарної медицини – М.Ю. Бежук, С.Р. Боднар, В.М. Бурячок, Б.І. Демчишин, З.Н. Дубровський, М.М. Чічла, М.Д. Цицик; лікарями птахофабрик – В.К. Сюмак, В.М. Шевчук.

Головами колективної селянської спілки працювали П.Ю. Джавала, І.Я. Козак; директорами установ – М.І. Козачук,

О.П. Стельмашук. О.В. Огаль викладав у Млинівському зоо-ветеринарному технікумі.

Багато однокурсників і досі плідно працюють офіційними лікарями ветеринарної медицини безпосередньо на виробництві у господарствах.

Окремі випускники нашого курсу перекваліфікувалися, зокрема О.П. Стельмашук-Дехтярук закінчила Київський технологічний інститут харчової промисловості, Б.П. Олексій-Якимець – Львівський державний університет імені І.Франка. Виїхали за межі України О.І. Акерман, В.С. Вигнан, О.С. Гендлер, М.Т. Діасамідзе, Ю.В. Сенчина, Т.М. Цемер-Кудінова.

Працює лікарем-ентомологом Яворівської районної санітарно-епідеміологічної станції М.В. Викович, державним інспектором з охорони навколишнього природного середовища державного управління екології та природних ресурсів Х.С. Люта.

Випускники 1975 року (Марія Близнюк-Стояновська, Тетяна Бутинська-Наконечна, Віра Греськів-Ліщук, Христина Губко-Люта, Зеновія Гуфрій-Домінік, Марія Дворська-Долішня, Олеся Козачук-Огаль, Катерина Котюк-Сидорик, Наталія Кружель-Рум'янцева, Галина Коцюмбас-Йонич, Алла Марциновська-Аврошко, Світлана Федорук-Гавраняк, Галина Яриш-Осичка) створили 13 родин з однокурсниками.

Через різні життєві обставини частина наших дорогих однокурсників не змогла взяти участь у наших традиційних зустрічах. Та ми їх, як і в студентські роки, любимо, поважаємо, цінуємо та молимо Бога про можливість майбутньої зустрічі. Дякуємо за дружбу, наші дорогі друзі юності – Л.В. Богославська, В.М. Борачок, В.П. Бутинський, Т.П. Бутинська-Наконечна, В.К. Вівчар-Сюмак, А.С. Греськів, В.Г. Греськів-Ліщук, В.М. Гудзь, В.М. Данилюк, Б.І. Демчишин, П.Ю. Джавала, Р.Д. Дзюба, З.В. Кливак, М.А. Костракевич, Б.Б. Кружель, Н.П. Кружель-Рум'янцева, Я.Й. Ольшанський, Л.І. Пилипець-Дябло, С.П. Сліпець, І.О. Тимик, Т.М. Філь, С.Ю. Бакатов, Є.В. Басараб, І.І. Біляк, С.Р. Боднар, І.В. Вівчар, З.П. Гаврилець, Д.М. Галів, Я.А. Гладюк, П.О. Дубняк, М.М. Іжик, В.В. Компанець, Б.В. Кучер, В.А. Лазаренко, Є.Й. Лешага, О.Б. Лукеренко, Б.І. Маркевич, С.В. Михальчук, І.М. Михальчук, Р.Ю. Олійник, С.І. Петрів, І.О. Різник, Г.М. Січковська-Дмитришин, Р.Й. Скробут, Р.В. Станько, Н.М. Стуброва, Я.М. Сусяк, П.М. Тернушак, Б.Я. Тимчишин, В.П. Флейтух, І.І. Хичій, В.М. Шевчук, І.П. Яцишин.

На превеликий жаль, рідшають з роками наші студентські ряди.

*«І хай не думають, що мертві вже не чують,
Коли про них нащадки говорять».*

(М. Майоров)

Із сумом завжди згадуємо і пам'ятаємо наших друзів, які відійшли в інший світ, не дочекавшись наступної зустрічі, але маючи при цьому велику віру й оптимізм. Вони відчайдушно боролися за життя і таким чином нас усіх надихали на оптимізм. Жодного похоронного настрою у них не було. Вони дуже хотіли жити. На жаль, зустріч яка пройшла в 2010 році, в такому ж складі вже не відбудеться, попри те, що ми під час 35-річного ювілею навіть проголосили тост: «За те, щоб зустрітись усім на 40-річній ювілеї». Боляче на серці, та нічого не вдієш – у життя свої закони...

Зірки 39 однокурсників уже згасли назавжди. Відійшли у вічний спокій Василь Алексович, Юрій Бабінський, Микола Бежук, Альберт Бенкев, Наталія Близнюк-Решетняк, Роман Близнюк, Микола Блонар, Василь Боднарчук, Зорян Буйна, Володимир Вигнан, Роман Гевко, Михайло Герон, Степан Голдак, Роман Громко, Богдан Дунець, Орест Кензьор, Лідія Кметь, Ігор Ковтун, Ярослава Кравців-Гнатик, Богдан Кришталь, Ігор Лис, Ольга Матвійчук, Микола Мищанчук, Василь Мешко, Лідія Ницюк, Юрій Омельченко, Федір Остап'юк, Володимир Панчук, Тарас Періг, Богдан Пьонтка, Микола Рожко, Богдан Сидор, Павло Ситник, Ярослав Слупський, Микола Філончук, Зорян Ференц, Ігор Угрин, Микола Хомюк, Володимир Яриш.

Найбільша цінність – життя... Низький уклін вам, дорогі однокурсники. Вода змиє сліди, вітер загасить полум'я. Але ніхто не в силах стерти пам'ять. Світла пам'ять залишиться вічно в наших серцях. Нехай земля вам буде пухом, дорогі наші однокурсники, а Господь дарує Царство Небесне!

Ми сподіваємось, що наші загартовані в горнилі трудових буднів випускники, й серед них шановані керівники та спеціалісти, педагоги й науковці, з честю пронесуть трудову естафету ще не одне десятиліття й надалі сумлінно працюватимуть для процвітання суверенної України, в ім'я її прекрасного по-всякдення! ☺

Д.Ф. Гуфрій, І.Я. Коцюмбас, В.О. Величко, професори